ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Αδείας 4537
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1973/05 ΚΕΜΠΑ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ Τεύχος 138 Απρίλιος 2007

ΙΝΕ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΓΣΕΕ - Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

33ο ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ Γ.Σ.Ε.Ε.

• Πρόγραμμα δράσης – Ψήφισμα και οι διεκδικήσεις της ΓΣΕΕ • Αποτελέσματα εκλογών
33ου Πανελλαδικού Συνεδρίου ΓΣΕΕ • Δραστηριότητες ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ - Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Τεύχος 138, Απρίλιος 2007

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Το 33ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ πραγματοποιήθηκε εν μέσω ραγδαίων εξελίξεων (πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών, τεχνολογικών) σε ολόκληρο τον κόσμο, στην Ευρώπη και στη χώρα μας, διαμορφώνοντας ένα ιδιαίτερα αρνητικό περιβάλλον για τους εργαζόμενους. Το ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα προτείνει και διεκδικεί τη στρατηγική της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας με κινητήρια δύναμη την οικονομία της γνώσης, της καινοτομίας και της απασχόλησης, της οποίας οι προσδιοριστικοί παράγοντες της οποίας είναι η ποιότητα και το επίπεδο των αναπτυξιακών και κοινωνικών υποδομών, η ποιότητα των προϊόντων, η παραγωγικότητα του κεφαλαίου, η οργάνωση της εργασίας και της διοίκησης, η τεχνολογία, η έρευνα, η εκπαίδευση κλπ. και όχι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας τιμής που ενδιαφέρει βασικά τις επιχειρήσεις. Αυτές όμως, εσφαλμένα κατά την γνώμη μας επιδιώκουν να βελτιώσουν το επίπεδο ανταγωνιστικότητας τιμής, κυρίως, με τον περιορισμό προστασίας της απασχόλησης, την απορύθμιση της αγοράς εργασίας και του συστήματος κοινωνικής προστασίας. Αυτές οι διαπιστώσεις αναφέρονται στο πρόγραμμα δράσης που εγκρίθηκε από το 33ο Συνέδριο, το οποίο δημοσιεύεται σε αυτό το τεύχος της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ. Επιπλέον, δημοσιεύονται τα αποτελέσματα των αρχαιρεσιών του Συνεδρίου και οι δραστηριότητες του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ το τελευταίο διάστημα.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ • ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Χρήστος Πολυζωγόπουλος. • **ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:** Σάββας Ρομπόλης, Γιάννης Κουζής, Πέτρος Λινάρδος - Ρυλμόν, Βασίλης Παπαδόγαμβρος. **ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:** Σάββας Ρομπόλης. **ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:** Γ. Κολλιάς, Δ. Κατσορίδας • **ΓΡΑΦΕΙΑ:** Εμμ. Μπενάκη 71Α, Αθήνα 106 81, Τηλ: 210 3327710, 210 3327726, Fax: 210 3304452 • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:** www.inegsee.gr • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:** ΚΑΜΠΥΛΗ, Αντιγόνης 60, Τηλ: 210 5156820, Fax: 210 5156811

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ-ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

ΔΙΕΘΝΗΣ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Το 33ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ πραγματοποιείται εν μέσω ραγδαίων εξελίξεων πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών, τεχνολογικών σε ολόκληρο τον κόσμο, στην Ευρώπη και στη χώρα μας διαμορφώνοντας ένα ιδιαίτερα αρνητικό περιβάλλον για τους εργαζόμενους.

Οι νεοφελελεύθερες επιλογές σε παγκόσμιο επίπεδο αναδιαμορφώνουν τις οικονομικές και αναπτυξιακές πολιτικές προς όφελος του κεφαλαίου, του χρηματοπιστωτικού συστήματος, προωθώντας σκληρά μονεταριστικά μοντέλα σε βάρος του κόσμου της μισθωτής εργασίας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση των 27 κρατών-μελών, προκειμένου να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά της, συρρικνώνει τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα των εργαζόμενων, απορυθμίζει τις εργασιακές σχέσεις, συρρικνώνει το κράτος-πρόνοιας.

Το ευρωπαϊκό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να διεκδικήσει τον στρατηγικό σχεδιασμό ενός νέου Σύμφωνου ανάπτυξης, καινοτομίας και απασχόλησης, το οποίο θα πρέπει να διαμορφωθεί όχι από τις αγορές και τις τράπεζες, αλλά από τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις της Ευρώπης. Η διεκδίκηση αυτής της στρατηγικής, προϋποθέτει την ενεργοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, με όρους μαζικότητας, σύνθεσης, αντιπροσωπευτικότητας, κινηματικούς, συμπόρευσης με την κοινωνία και τους πολίτες.

Η ελληνική οικονομία αναδεικνύει την αγορά ως πρωτεύον στοιχείο έναντι των δημόσιων πολιτικών ανάπτυξης και αναδιανομής του εισοδήματος, με αποτέλεσμα τη φορολογική, εισοδηματική, εργασιακή και πληθωριστική πολιορκία των μισθωτών, των ανέργων και των συνταξιούχων.
Οι φορείς άσκησης της οικονομικής πολιτικής επικεντρώνονται στη μείωση του δημοσίου ελλείμματος (στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης 2006-2009 που υπέβαλε η ελληνική κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προβλέπεται μείωση του ελλείμματος που θα προέλθει και από τη μείωση των δαπανών για μισθούς: από 8,7 δις ευρώ το 2006, σε 8,6 δις ευρώ το 2007 σε 7,7 δις ευρώ το 2008 και σε 7,5 δις€ το 2009).

Αυτό σημαίνει ότι τα επόμενα χρόνια η αύξηση της απασχόλησης και της παραγωγικότητας της εργασίας θα συνοδεύονται από μείωση των εισοδημάτων του κόσμου της μισθωτής εργασίας, είτε μέσω της μείωσης των αποδοχών είτε μείωσης της απασχόλησης είτε χειροτέρευσης της απασχόλησης. Άρα, η οικονομική πολιτική περιλαμβάνει «περισσότερη και αποδοτικότερη εργασία (αύξηση της παραγωγικότητας) από περισσότερους εργαζόμενους (μερική και ευέλικτη απασχόληση) με μικρότερες αμοιβές (επιδείνωση του εισοδηματικού και βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων) και αύξηση της κερδοφορίας».

Παρότι οι ρυθμοί αύξησης της παραγωγικότητας της εργασίας στην Ελλάδα παραμένουν υψηλοί από αυτό ωφελείται μόνο η κερδοφορία των επιχειρήσεων και όχι οι εργαζόμενοι που συνέβαλλαν σε αυτή.

Η αναδιανομή του εισοδήματος προς όφελος των κερδών της επιχειρηματικής δραστηριότητας ενισχύεται από τη φορολογική πολιτική, η οποία μειώνει τη φορολογική επιβάρυνση των ανώτερων εισοδηματικών κατηγοριών, ενώ αυξάνει τα βάρη για τους μισθωτούς (το οικ. έτος 2005 οι μισθωτοί αύξησαν το δηλωθέν εισόδημα κατά 7,1% αλλά κατέβαλλαν αυξημένους φόρους κατά 22,03%. Οι συνταξιούχοι αύξησαν το δηλωθέν εισόδημα κατά 7,3% και τους φόρους κατά 29,3%. Αντίθετα, ο μέσος φόρος για ελεύθερους επαγγελματίες και εμπόρους-βιοτέχνες αυξήθηκε κατά 10,4% και 5% αντίστοιχα και ο μέσος φόρος στα νομικά πρόσωπα-επιχειρήσεις αυξήθηκε μόλις κατά 2,5%).

ΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Οι φορείς διαμόρφωσης και άσκησης της οικονομικής πολιτικής έχουν να επιλέξουν στην πραγματικότητα μεταξύ δύο στρατηγικών κατευθύνσεων:

- της επιβάρυνσης των αμοιβών της εργασίας, της μειωμένης φορολόγησης των κερδών και των υψηλών εισοδημάτων και της απορύθμισης των εργασιακών σχέσεων (πολιτική των διαρθρωτικών αλλαγών της ευελιξίας και της μείωσης του κόστους εργασίας), και

- της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας, μέσα από την διαμόρφωση ενός νέου αναπτυξιακού υποδείγματος με προσανατολισμό στην Οικονομία της Γνώσης, της καινοτομίας και της πλήρους και σταθερής απασχόλησης, που θα σέβεται και θα ενισχύει το κοινωνικό αίτημα των συνδικάτων για αξιοπρεπή διαβίωση.

Ο κόσμος της εργασίας θεωρεί ότι στόχος της ελληνικής οικονομίας πρέπει να είναι η διαμόρφωση ενός νέου αναπτυξιακού υποδείγματος, στην προοπτική της πραγματικής σύγκλισης και της βελτίωσης του επιπέδου της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας.

Το ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα προτείνει και διεκδικεί τη στρατηγική της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας, με κινητήρια δύναμη την οικονομία της γνώσης, της καινοτομίας και της απασχόλησης, οι προσδιοριστικοί παράγοντες της οποίας είναι η ποιότητα και το επίπεδο των αναπτυξιακών και κοινωνικών υποδομών, η ποιότητα των προϊόντων, η παραγωγικότητα του κεφαλαίου, η οργάνωση της εργασίας και της διοίκησης, η τεχνολογία, η έρευνα, η εκπαίδευση κλπ. και όχι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας τιμής που ενδιαφέρει βασικά τις επιχειρήσεις και που εσφαλμένα προσπαθούν να την επιτύχουν, κυρίως με τον περιορισμό προστασίας της απασχόλησης, την απορύθμιση της αγοράς εργασίας και του συστήματος κοινωνικής προστασίας, με τη σταδιακή αντικατάσταση του διανεμητικού (εσωτερική αλληλεγγύη) από το κεφαλαιοποιητικό σύστημα (εξατομίκευση της ασφάλισης).

Αυτό το νέο αναπτυξιακό υπόδειγμα απαιτείται να βασιστεί σε νέες στρατηγικές επιλογές:

Α. Τη μετάβαση στην οικονομία της γνώσης.

Β. Την ανάπτυξη μιας σύγχρονης κουλτούρας και πρακτικής μάνατζμεντ στις

ιδιωτικές επιχειρήσεις και στο δημόσιο τομέα.

Γ. Τη συγκρότηση ενός κοινωνικού κεφαλαίου συνεργασίας για την επεξεργασία και την υλοποίηση αναπτυξιακών στρατηγικών σε επίπεδο περιφερειών και σε τοπικό επίπεδο.

Δ. Την ενίσχυση της αναπτυξιακής δυναμικής της χώρας με τη διαμόρφωση μιας εναλλακτικής διάρθρωσης του παραγωγικού συστήματος και της αναγκαιότητας μετάβασής του από τους τομείς παραγωγής στην ανάπτυξη κλαδικών πολιτικών και στα ολοκληρωμένα παραγωγικά συμπλέγματα (clusters) σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Ε. Την αναβάθμιση της θέσης της εργασίας με τη βελτίωση των γνώσεων, την αναγνώριση της εμπειρίας και τη διεύρυνση της ευθύνης των εργαζομένων και με την άσκηση πολιτικών απασχόλησης σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

Για να επιβάλλει το συνδικαλιστικό κίνημα στην χώρα μας, το σχεδιασμό και την υλοποίηση του νέου αναπτυξιακού υποδείγματος απαιτείται, εκτός των άλλων: να μαζικοποιήσει τα συνδικάτα, να ενισχύσει την αυτονομία του και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα «παραταξικοποίησής» του, να διευρύνει το πεδίο δράσης του, να αναβαθμίσει τις συμμετοχικές διαδικασίες και να ενισχύσει τις δημοκρατικές λειτουργίες στα συνδικάτα. Να συνδέσει τα συνδικάτα και τη δράση τους με τα ευρύτερα κοινωνικά κινήματα (φοιτητικό, καταναλωτικό, κλπ.), καθώς και με νέα τμήματα του εργατικού δυναμικού (μετανάστες), προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα οξυμένα κοινωνικά προβλήματα. Να αναβαθμίσει το περιεχόμενο και να ενισχύσει τον ρόλο των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, να επεξεργάζεται αδιάκοπα ολοκληρωμένες θέσεις, ενισχύοντας τη δύναμη και τις διεκδικήσεις των συνδικάτων στην επίλυση σύγχρονων προβλημάτων του κόσμου της εργασίας, και να εντείνει τη διεθνοποίηση της δράσης του, μπροστά στις νέες διαστάσεις και μορφές της διεθνοποίησης του κεφαλαίου και της οικονομίας.

Η αναβάθμιση του ρόλου του συνδικαλιστικού κινήματος επιβάλλεται να συντελεστεί πάνω σε δύο κεντρικούς άξονες: α) την εναλλακτική στρατηγική και τις εναλλακτικές πολιτικές για την οικονομική και

κοινωνική ανάπτυξη της χώρας μας και β) την οργανωτική ανασυγκρότηση και λειτουργική αποτελεσματικότητα.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, των ανέργων και των συνταξιούχων, οι οποίες απαιτούν να είναι ρωμαλέο, αγωνιστικό, διεκδικητικό και διαπραγματευτικό, με πολύπλευρη και ανοιχτή στην κοινωνία δράση. Τα σοβαρά προβλήματα του κόσμου της εργασίας μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο με ενότητα, συλλογικότητα, διαφάνεια, συναπόφαση, συνευθύνη, αξιοπιστία, πρωτοβουλία, εμπιστοσύνη, με συνεχή δράση και εγρήγορση.

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

1. Οι κατευθύνσεις οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής

Η επιβράδυνση της αύξησης του ΑΕΠ, η διατήρηση της ανεργίας σε υψηλά επίπεδα, το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και η ένταση των εισοδηματικών και κοινωνικών ανισοτήτων στην Ελλάδα, επιβάλλουν στην οικονομική πολιτική της χώρας μας να θέσει ως άμεση προτεραιότητα τις εξής κατευθύνσεις:

- επιδίωξη της πραγματικής σύγκλισης
- διατήρηση υψηλών ρυθμών αύξησης της ζήτησης
- διαρθρωτική ανταγωνιστικότητα
- ανάπτυξη η οποία να προηγείται της δημοσιονομικής ισορροπίας
- ένα νέο αναπτυξιακό υπόδειγμα
- την προοπτική ενίσχυσης της κοινωνικής ασφάλισης

2. Εισόδημα

Η ΓΣΕΕ διεκδικεί την πραγματική αύξηση των μισθών και των ημερομισθίων, καθώς και μια σειρά μέτρα (φορολογικά, κλπ), τα οποία αυξάνουν την αγοραστική δύναμη του εργατικού εισοδήματος, στην προοπτική της πλήρους σύγκλισης με τους μισθούς και τα ημερομίσθια της ΕΕ των 15. Υπερασπιζόμαστε την πλήρη διασφάλιση των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων και τη διεύρυνση του περιεχομένου των συλλογικών ρυθμίσεων. Διεκδικούμε πραγματικές και ουσιαστικές αυξήσεις που ν' αντανακλούν και να αντα-ποδίδουν την ουσιαστική συμμετοχή των εργαζόμενων στην αύξηση του ΑΕΠ και της παραγωγικότητας, αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος υπέρ των εργαζομένων, ενίσχυση των εισοδημάτων της μισθωτής εργασίας και χρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

3. Φορολογικό σύστημα

Το φορολογικό σύστημα αντί να λειτουργεί ως σύστημα αναδιανομής του εισοδήματος, λειτουργεί ως μηχανισμός ανισοκατανομής του εισοδήματος σε βάρος της μισθωτής εργασίας και σε όφελος των ανώτερων εισοδηματικών στρωμάτων του πληθυσμού.

Η ΓΣΕΕ θεωρεί ότι πρέπει να διαμορφωθεί ένα νέο φορολογικό σύστημα, το οποίο θα αναδιανέμει το εισόδημα υπέρ του κόσμου της εργασίας, ενισχύοντας το σύστημα

κοινωνικής ασφάλισης, υγείας, εκπαίδευσης, κ.λ.π. και το οποίο θα προβλέπει ουσιαστικές φορολογικές ελαφρύνσεις για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, προκειμένου να αναπληρώσουν τα φορολογικά βάρη που επωμίσθηκαν από την αύξηση της άμεσης και της έμμεσης φορολογίας και των εισοδηματικών απωλειών που υπέστησαν τα τελευταία έτη.

Η ΓΣΕΕ διεκδικεί την κατάργηση των απαλλαγών και της ευνοϊκής φορολόγησης του κεφαλαίου και των νομικών προσώπων γενικότερα σε σχέση με την φορολόγηση της μισθωτής εργασίας.

Ωστόσο, οποιαδήποτε αύξηση του εργατικού εισοδήματος δεν μπορεί να εξασφαλίσει τη δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσης, εάν παράλληλα δεν επιτευχθεί-μέσα από την ενεργοποίηση και παρέμβαση της ΓΣΕΕ στο καταναλωτικό κίνημα η πάταξη της αισχροκέρδειας, ο έλεγχος της ακρίβειας και της ανεξέλεγκτης ανατίμησης των ειδών πρώτης ανάγκης, η διαρκής συρρίκνωση της αγοραστικής αξίας του εργατικού εισοδήματος. Παρέμβαση της ΓΣΕΕ ώστε να γίνει ουσιαστικός ο ρόλος των εργαζομένων σε όλο το σύστημα διαμόρφωσης των τιμών από τον παραγωγό στον καταναλωτή.

4. Μισθοί και ημερομίσθια

Το σημερινό επίπεδο παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας βρίσκεται στο 94% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ η αγοραστική δύναμη του μέσου μισθού βρίσκεται στο 89% του μέσου όρου των 15 κρατών της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης. Στις κατώτατες αποδοχές η απόκλιση από τον μέσο όρο των δεκαπέντε κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μεγαλύτερη και επιβάλλει σημαντικές αυξήσεις για την κάλυψη της διαφοράς και τη σταδιακή σύγκλιση. Η αύξηση κατά 5,1% των κατώτατων μισθών και ημερομισθίων από 1/5/2007 σύμφωνα με την ΕΓΣΣΕ και η διαμόρφωση του κατώτατου ημερομισθίου σε 29,39 ευρώ και του κατώτατου μισθού σε 657,89 ευρώ, αφήνει σημαντικά περιθώρια σύγκλισης του επιπέδου των κατώτατων αποδοχών στην Ελλάδα με τις άλλες χώρες της ΕΕ-15, δεδομένου ότι ο κατώτατος μηνιαίος μισθός σε ευρώ στην Ελλάδα ανέρχεται στο ήμισυ περίπου του αντίστοιχου κατώτατου μισθού των δεκαπέντε κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ΓΣΕΕ διεκδικεί την αύξηση των μισθών και των ημερομισθίων μέσα από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και τις κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές συμβάσεις, ούτως ώστε να επιτευχθεί η σύγκλιση των πραγματικών μισθών με το μέσο επίπεδο των δεκαπέντε κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

5. Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης

Για το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης αποδείχθηκε ότι έχουμε στρατηγική και τεκμηριωμένες θέσεις. Οι δημόσιες προτάσεις κυβερνητικών και οικονομικών παραγόντων, εντός και εκτός Ελλάδας, για ανάγκη αύξησης των ορίων συνταξιοδότησης και μείωσης των συντάξεων, για την ανάγκη ενός σοκ στο ασφαλιστικό σύστημα, που θα οδηγεί, δήθεν, στην εξυγίανσή του είναι ανιστόρητες, αντικοινωνικές και αδιέξοδες.

Η ΓΣΕΕ απορρίπτει κατηγορηματικά αυτές τις προτάσεις και ιδέες. Οι εργαζόμενοι

απαιτούν ένα ασφαλιστικό σύστημα με αυξημένη κοινωνική ευαισθησία που θα αποδίδει κοινωνική δικαιοσύνη. Ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που θα στηρίζεται στην αλληλεγγύη όχι μόνο των πολιτών της γενιάς μας αλλά και την αλληλεγγύη των γενεών.

Η πρόταση-μελέτη του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ που καταθέσαμε τον Μάρτη του 2005 είναι η μόνη αξιόπιστη και ρεαλιστική πρόταση βιωσιμότητας και προοπτικής της Κοινωνικής Ασφάλισης στη χώρα μας για το σήμερα και για το μέλλον.

Απαιτούμε την άμεση απόσυρση των αντιασφαλιστικών προτάσεων και την αντιμετώπιση των προβλημάτων της κοινωνικής ασφάλισης μέσα από ένα ουσιαστικό διάλογο, χωρίς προειλημμένες αποφάσεις προσχηματικού χαρακτήρα.

Η θέση της ΓΣΕΕ είναι:

- Να μην αλλάξουν προς το χειρότερο, αλλά αντίθετα να βελτιωθούν οι κάθε είδους παροχές του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.

- Να υπάρξει συνέπεια στην κρατική χρηματοδότηση, ώστε να εξασφαλίζεται διαχρονικά η βιωσιμότητα και η κοινωνική αποτελεσματικότητα του Συστήματος.

Σ΄αυτό το πλαίσιο η ΓΣΕΕ αναζητά έναν ειλικρινή, πολιτικό, κοινωνικό διάλογο που θα εξασφαλίζει ευρύτερες συνεργασίες και συνεννοήσεις για την επίλυση του Ασφαλιστικού.

Στην Εθνική Συνδιάσκεψη για το Ασφαλιστικό (26-9-2001) αλλά και στην πρόταση του Μάρτη 2005 τονίσαμε ότι η μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης δεν είναι μόνο θέμα τεχνοκρατών και αναλογιστών.

Είναι κυρίως ζήτημα πολιτικών επιλογών. Είναι ζήτημα εθνικής προτεραιότητας και με αυτό το κριτήριο πρέπει να το προσεγγίσουμε, πέρα και πάνω από μικροκομματικά ή στενά συντεχνιακά συμφέροντα.

Τονίζουμε ότι απαιτούνται γενναία μέτρα για την ενίσχυση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης της χώρας μας με βάση τις θέσεις μας, που λαμβάνουν υπόψη την οικονομική δυνατότητα της χώρας, τις κοινωνικές ανάγκες που πηγάζουν από το κοινωνικό έλλειμμα, την επιτακτική ανάγκη για ουσιαστική κοινωνική και οικονομική σύγκλιση με τον μέσο όρο του ευρωπαϊκού «κοινωνικού κεκτημένου».

Σε όλο αυτό το διάστημα οι αναλύσεις και οι προσεγγίσεις μας χαρακτηρίζονται από επιστημονική αρτιότητα και πληρότητα, έχοντας τις προδιαγραφές να καταλήξουν σε ασφαλή συμπεράσματα, ικανά να υιοθετηθούν ως σύνολο πολιτικών για την Κοινωνική Ασφάλιση. Το πλαίσιο των θέσεών μας, αφορά στη διασφάλιση των προϋποθέσεων ανάπτυξης, μεταρρύθμισης και βελτίωσης του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, η οποία θα εξασφαλίζει τους απαραίτητους πόρους για τον σχηματισμό του αναγκαίου αποθεματικού με:

- Συνεπή εφαρμογή της χρηματοδότησης του ΣΚΑ από το Κράτος.

- Εκσυγχρονισμό του συστήματος είσπραξης των εσόδων.

- Ενίσχυση της απασχόλησης και κατάργηση της ανασφάλιστης εργασίας.

- Να σταματήσει η υπονόμευση του ΙΚΑ με τις ρυθμίσεις οφειλών υπέρ των επιχειρήσεων.

- Να αντιμετωπιστεί το κοινωνικό έλλειμμα με γενναία χρηματοδότηση του συστήματος.

- Άρση των ανισοτήτων με την ένταση των αναδιανεμητικών λειτουργιών του Συστήματος, με ορθολογική αξιοποίηση των αποθεματικών του και αντιμετώπιση των οργανωτικών και λειτουργικών του προβλημάτων, ώστε να μεγιστοποιείται η κοινωνική αποτελεσματικότητα.

Διαπιστώνουμε -με επώδυνο τρόπο- ότι το κράτος δεν είναι πάντοτε συνεπές στις υποχρεώσεις του. Γιαυτό οι οργανώσεις του συνδικαλιστικού κινήματος και η ΓΣΕΕ πρέπει να βρίσκονται σε εγρήγορση ώστε να επιβάλλουν την εφαρμογή του νόμου για τις δεσμεύσεις και υποχρεώσεις του κράτους.

Είναι γνωστό ότι η ΓΣΕΕ προβάλλει τη θέση της για την πολιτική δέσμευση όλων των κομμάτων και των κοινωνικών φορέων για το Σύστημα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Σ.Κ.Α.) για τη χρηματοδότησή του. Κάτι τέτοιο θα αποτελέσει τη μέγιστη «θωράκιση» του χρηματοδοτικού σχήματος καθώς θα το εγγυώνται κοινωνικοί φορείς, κόμματα και κυβέρνηση. Θα προσδίδει ακόμη μεγαλύτερη νομική ισχύ στις συμφωνίες τόσο με βάση το εθνικό δίκαιο όσο και με το ευρωπαϊκό.

Στην Ευρώπη διεξάγεται ένας μεγάλος διάλογος για το μέλλον της Κοινωνικής Ασφάλισης. Ο κεντρικός άξονας των πολιτικών που κυριαρχούν αμφισβητεί το ευρωπαϊκό κοινωνικό και ασφαλιστικό κεκτημένο. Μεγάλες μάχες δίνονται και θα δοθούν από τους συναδέλφους μας των άλλων χωρών γύρω από αυτό το ζήτημα.

Εμείς δίνουμε τη δική μας μάχη. Γνωρίζουμε ότι κάποιοι επιχειρούν να επιβάλ-

λουν τις αντιασφαλιστικές τους πολιτικές με επιτροπές «σοφών λαγών» και με επικοινωνιακού περιφερειακού χαρακτήρα εξαγγελίες.

Ο Ν. 3029/2002 θεσμοθέτησε πέντε βασικά χαρακτηριστικά της κοινωνικής ασφάλισης που έπρεπε ήδη να έχουν αξιοποιηθεί και με βάση αυτά να γίνουν περαιτέρω βελτιωτικές ρυθμίσεις που θα ενισχύουν των οικονομική βιωσιμότητα του συστήματος όπως:

- Πρώτον, την έναρξη της διαδικασίας ενοποίησης των Ταμείων κύριας σύνταξης της μισθωτής εργασίας (με την προϋπόθεση ότι δεν μεταφέρουν το αναλογιστικό έλλειμμα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ).

- Δεύτερον, τη νέα οργανωτική αντίληψη και λειτουργία της επικουρικής ασφάλισης.

- Τρίτον, την αύξηση της χρηματοδότησης του ΙΚΑ (1% του ΑΕΠ κάθε χρόνο) και με διακηρυγμένο στόχο τη διασφάλιση της πλεονασματικής λειτουργίας του.

- Τέταρτον, την εισαγωγή του θεσμού της επαγγελματικής ασφάλισης.

- Πέμπτον, τη λειτουργία της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Είναι προφανές ότι η συνεπής υλοποίηση αυτής της ασφαλιστικής πολιτικής θα οδηγήσει σε εξορθολογισμό της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και σε σημαντική άμβλυνση των ελλειμματικών πιέσεων που δέχεται το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, εξαιτίας της ασυνεπούς χρηματοδοτικής συμμετοχής του κράτους και της ανορθολογικής και αναποτελεσματικής αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων (κινητών και ακινήτων) της κοινωνικής ασφάλισης.

Αυτό σημαίνει ότι η στρατηγική για την κοινωνική ασφάλιση, στα νέα οικονομικά και τεχνολογικά δεδομένα, απαιτείται να αναφέρεται στη διαρκή επίτευξη δύο κεντρικών στόχων: στην οικονομική βιωσιμότητα και στην κοινωνική αποτελεσματικότητα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

Σημαντικό ρόλο σ' αυτήν τη στρατηγική παίζουν ο ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης, το επίπεδο της απασχόλησης και της ανεργίας, η αύξηση του επιπέδου της παραγωγικότητας, το επίπεδο του εισοδήματος, η αποταμίευση, η κρατική χρηματοδοτική συμμετοχή, η προσφορά εργασίας, η συμμετοχή στο εργατικό δυναμικό, η πάταξη της μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας κ.λ.π.

Τα παραπάνω οδηγούν αναπόδραστα σε δυο βασικές και αδιαπραγμάτευτες θέσεις μας:

Α) Οι μόνες αλλαγές στους όρους και τις προϋποθέσεις παροχών ασφάλισης μπορούν ν΄αφορούν την κάλυψη του υπαρκτού «κοινωνικού ελλείμματος» και σε καμιά περίπτωση αύξηση ορίων ηλικίας, μείωση συντάξεων ή αλλαγή τρόπου υπολογισμού τους. Ειδικότερα η κατώτερη σύνταξη που πρέπει να αναπροσαρμοστεί στα 20 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη.

Β) Το χρηματοδοτικό σχήμα επιδέχεται μόνο βελτίωση με αύξηση του ποσοστού επί του ΑΕΠ που του αναλογεί ή με εξωασφαλιστικές ενισχύσεις και όχι επιστροφή σε παλιές συνταγές που

υποδιπλασιάζουν τους πόρους εκ μέρους της κρατικής συμμετοχής.

Γ) Θεωρούμε επιβεβλημένο το ετήσιο εισόδημα του/της συνταξιούχου για τη χορήγηση του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) να αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τα ποσοστά αύξησης των ΕΓΣΣΕ.

Συμπερασματικά:

Έχουμε μπει σε μια ανησυχητική πορεία για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση της χώρας μας. Αυτή η πορεία θα πρέπει να αντιμετωπιστεί δυναμικά χωρίς ταλαντεύσεις και χωρίς παρεμβάσεις αντιασφαλιστικές και αντισυνταξιοδοτικές.

Θα πρέπει να υπάρξει σεβασμός στις ασφαλιστικές κατακτήσεις μας.

Είναι απόλυτα σαφές ότι η ΓΣΕΕ, τα συνδικάτα και οι εργαζόμενοι όλης της χώρας είμαστε σε μια διαρκή κινητοποίηση για την Κοινωνική Ασφάλιση. Στόχος μας είναι να πετύχουμε τις λύσεις που θα διασφαλίσουν στο ΣΚΑ, τόσο την οικονομική βιωσιμότητα, όσο και την κοινωνική αποτελεσματικότητα. Λύσεις που θα καταστήσουν το Σ.Κ.Α. πηγή κοινωνικής δικαιοσύνης και συνοχής.

6. Κράτος Πρόνοιας

Το συνδικαλιστικό κίνημα συσπειρώνεται και διεκδικεί ένα αποτελεσματικό δίκτυο κοινωνικής προστασίας για τις ασθενέστερες τάξεις. Στην κατεύθυνση αυτή η ΓΣΕΕ θεωρεί ότι επιβάλλεται το εθνικό σύστημα υγείας να θέσει ως προτεραιότητες την αναβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα του, την απόκτηση «ασθενοκεντρικού» αντί «ιατροκεντρικού» προσανατολισμού, την αύξηση των δημόσιων δαπανών υγείας σε βάρος της αύξησης των ιδιωτικών δαπανών υγείας, την αναβάθμιση της δημόσιας υγείας, της πρόληψης και της πρωτοβάθμιας περίθαλψης, τον εκσυγχρονισμό της νοσοκομειακής περίθαλψης σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο και την διατύπωση μίας σύγχρονης στρατηγικής προαγωγής υγείας που θα υπηρετεί και εξυπηρετεί τους πολίτες.

7. Απασχόληση - Ανεργία

Στην ελληνική οικονομία τα μέτρα χρηματοδοτικής ενίσχυσης των επιχειρήσεων για τη βελτίωση του επιπέδου της ανταγωνιστικότητάς τους και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας αποδείχθηκαν ελλιπή και αναποτελεσματικά ενώ οι άνεργοι στη χώρα μας παραμένουν πάνω από 450.000 άτομα. Ειδικότερα στους νέους και στις γυναίκες τα ποσοστά ανεργίας αγγίζουν τα υψηλότερα ποσοστά των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα αναποτελεσματικα αυτά μέτρα.

α) Η μεταφορά σημαντικών πόρων μέσω του χρηματιστηρίου από τους πολίτες στις επιχειρήσεις για την διεύρυνση του όγκου των διαθεσίμων κεφαλαίων τους δεν οδήγησε στην πραγματοποίηση επενδύσεων και στην αύξηση της απασχόλησης, αλλά στον πλουτισμό των επιτηδείων.

β) Η μείωση των αμοιβών της υπερωριακής απασχόλησης, με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς συνέβαλε στη μείωση του εισοδήματος των εργαζο-

μένων κατά 16% και αντίστοιχη μείωση του κόστους μισθοδοσίας των επιχειρήσεων κατά 1 δις ευρώ τον χρόνο, με μηδαμινές επιπτώσεις στην αύξηση της απασχόλησης ή της ανταγωνιστικότητας.

γ) Η μείωση των εργοδοτικών εισφορών στον ιδιωτικό τομέα του κλάδου σύνταξης από 1/1/01 μέχρι 31/12/03, από 13,33% σε 11,33%, για όσους εργαζόμενους την συγκεκριμένη χρονική περίοδο αμείβονταν με μηνιαίο μισθό μέχρι 600 ευρώ, επίσης δεν απέφερε αύξηση της απασχόλησης.

δ) Οι επιδοτήσεις του αναπτυξιακού νόμου για νέες επενδύσεις επέφερε μόλις 2000 νέες θέσεις εργασίας ενώ οι μετεγκαταστάσεις επιχειρήσεων προκάλεσαν απώλεια 16.067 θέσεων εργασίας.

Οι ασκούμενες πολιτικές αντιμετώπισης της ανεργίας στη χώρα μας, παρότι επιδοτούν τις νέες προσλήψεις (προγράμματα επιδότησης επιχειρήσεων για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας) με ποσά που κυμαίνονται από 14 έως 26 ευρώ το άτομο την ημέρα και για χρονικό διάστημα έως και δύο έτη, δεν συμβάλλουν ιδιαίτερα στη μείωση της ανεργίας. Αντίθετα, συμβάλλουν σημαντικά στη μείωση του κόστους μισθοδοσίας των επιχειρήσεων και άρα στην αύξηση της κερδοφορίας τους.

Πιο συγκεκριμένα, μέτρα που η ΓΣΕΕ διεκδικεί να ληφθούν άμεσα για την καταπολέμηση της ανεργίας και για την αύξηση της απασχόλησης είναι:

α) Συμπληρωματικότητα των ενεργητικών με τις παθητικές πολιτικές απασχόλησης, με ταυτόχρονη αύξηση του επιπέδου και της διάρκειας καταβολής του επιδόματος ανεργίας στο 80% του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη με διεύρυνση του χρόνου καταβολής του.

β) Σύνδεση της επιδότησης των επενδύσεων του αναπτυξιακού νόμου με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Σε περίπτωση μετεγκατάστασης των επιχειρήσεων σε άλλη χώρα, εφόσον έχουν επιδοτηθεί να υποχρεώνονται στην έντοκη επιστροφή των ποσών που επιδοτήθηκαν και στην καταβολή αποζημιώσεων για τις κοινωνικές συνέπειες που προκάλεσαν.

γ) Ειδικότερα η Πολιτεία θα πρέπει να αναλάβει το κόστος για:

i) την υλοποίηση της πρότασης της ΓΣΕΕ για τη μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών. Εφαρμογή του 35ωρου σε εργαζόμενους που έχουν συμπληρώσει το 59ο έτος της ηλικίας τους.

ii) Υποχρέωση των επιχειρήσεων για κάλυψη των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων που απολύουν και έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους, για περίοδο τουλάχιστον 5 ετών εφόσον παραμένουν άνεργοι.

δ) Επιδότηση κατά προτεραιότητα των επενδυτικών σχεδίων επιχειρήσεων που ανήκουν σε κλάδους με αυξημένα πολλαπλασιαστικά (άμεσα και έμμεσα) αποτελέσματα ως προς την απασχόληση.

ε) Δημιουργία ειδικού κονδυλίου στον Κρατικό Προϋπολογισμό με πόρους που θα προέρχονται από αναδιανομή του εισοδήματος σε βάρος των εχόντων και κατεχόντων, με στόχο την

επιδότηση πρόσληψης μακροχρόνιων ανέργων άνω των δύο ετών.

στ) Εφαρμογή του αφορολόγητου ορίου ετήσιου εισοδήματος μέχρι 20.000 ευρώ για τα δύο πρώτα χρόνια της απασχόλησής τους για όσους εργαζόμενους δεν ξεπερνούν το 30ο έτος της ηλικίας τους και είναι πάνω από δύο χρόνια άνεργοι πριν την πρόσληψη.

ζ) Αλλαγή του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας του ΛΑΕΚ και εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος όπως αυτό έχει ήδη συμφωνηθεί μεταξύ της ΓΣΕΕ και των εργοδοτικών οργανώσεων.

η) Κατάρτιση και υλοποίηση εξειδικευμένων μεσο-μακροπρόθεσμων αναπτυξιακών σχεδίων μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στις περιοχές που αντιμετωπίζουν οξυμένα προβλήματα ανεργίας (π.χ. ολοκληρωμένα παραγωγικά συμπλέγματα δραστηριοτήτων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο).

8. Εργασιακές σχέσεις και εργατική νομοθεσία

Η ΓΣΕΕ υποστηρίζει ότι η μεταρρύθμιση της εργατικής νομοθεσίας θα πρέπει να κινείται προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της θέσης της εργασίας και των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Κατά προτεραιότητα η μεταρρύθμιση αυτή οφείλει να συμπεριλαμβάνει:

- Τη διεύρυνση της έννοιας της εξάρτησης ώστε η εργατική νομοθεσία να καλύπτει κατηγορίες απασχολούμενων που βρίσκονται στον γκρίζο χώρο μεταξύ αυτοαπασχόλησης και εξαρτημένης εργασίας.
- Τη μείωση του χρόνου εργασίας με διατήρηση των αποδοχών.
- Την καθιέρωση αυστηρών κριτηρίων προσφυγής στις μορφές ευέλικτης απασχόλησης και ενίσχυση των δικαιωμάτων των ευέλικτα απασχολούμενων.
- Την καθιέρωση εξ ολοκλήρου της ευθύνης για τους εργοδότες /χρήστες παράλληλα με τις ευθύνες των εργοδοτών/εργολάβων στην περίπτωση των υπεργολαβιών.

Η ΓΣΕΕ υποστηρίζει ότι το εργατικό δίκαιο πρέπει να κινείται στη σφαίρα της εξασφάλισης των δικαιωμάτων και ενίσχυση του αδύνατου πόλου της εργασιακής σχέσης. Σε αυτό το πλαίσιο η ασφάλεια της εργασίας διατηρεί προτεραιότητα έναντι της ευελιξίας.

Το περιεχόμενο των κλαδικών ΣΣΕ πρέπει να κατοχυρώνει τους όρους συνοχής και ασφάλειας ανάμεσα στους εργαζόμενους του κλάδου, οι δε επιχειρησιακές ΣΣΕ να προσαρμόζονται στην ιδιαιτερότητα των επιχειρήσεων σεβόμενες το περιεχόμενο των αντίστοιχων κλαδικών.

Ο ρόλος της συλλογικής διαπραγμάτευσης και του κοινωνικού διαλόγου θα πρέπει να έχει ως αφετηρία την προστασία της απασχόλησης και την δημιουργία όρων για την ενίσχυσή της.

Διατήρηση της αρχής της χώρας παροχής της εργασίας ως δίκαιο εφαρμογής.

Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των ελεγκτικών μηχανισμών εφαρμογής της νομοθεσίας με διαφάνεια και κοινωνικό έλεγχο και με συντονισμό δράσης των συναφών

αρμοδιοτήτων, αύξηση του προσωπικού των μηχανισμών ελέγχου, αυστηροποίηση των κυρώσεων και διεθνής συντονισμός με επιβολή κυρώσεων για την καταπολέμηση του αθέμιτου ανταγωνισμού σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο παράλληλα με τις αρνητικές κοινωνικές παρενέργειες που επιφέρει η καταστρατήγηση της νομοθεσίας.

Επιπλέον το συνδικαλιστικό κίνημα διεκδικεί:

- Την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στο πνεύμα της κοινοτικής οδηγίας για τη σύμβαση ορισμένου χρόνου (99/70) και την κατάργηση των αντεργατικών εξαιρέσεων και περιορισμών του ΠΔ 164/04.

- Την κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων 3385/05 για τα χρονικά όρια εργασίας και τη διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου, 3429/05 για τις ΔΕΚΟ και τον Ν. 3377/05 για το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων.

9. Διακρίσεις στην εργασία

Από το προηγούμενο 32ο Συνέδριο της Γενικής Συνομοσπονδίας (Μάρτιος 2004) και μέχρι σήμερα, η χώρα μας με το Νόμο 3304/2005 ενσωμάτωσε στην Εθνική Νομοθεσία τις δύο Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ισότιμη μεταχείριση των ατόμων ανεξάρτητα από την φυλετική ή την εθνοτική καταγωγή τους (2000/43/ΕΚ) και για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας και γενετήσιου προσανατολισμού στον τομέα της απασχόλησης, της εργασίας και της επαγγελματικής κατάρτισης (2000/78/ΕΚ).

Ωστόσο, θεωρούμε ότι:

- Ο Νόμος 3304/2005 δεν αντιμετωπίζει συνολικά και κατ' αποτελεσματικό τρόπο το πρόβλημα των διακρίσεων στην εργασία, καθώς προϋποθέτει ότι η αγορά εργασίας είναι ρυθμισμένη και ομαλά εξελισσόμενη, κάτι που δεν συμβαίνει στη χώρα μας.

- Ο προσανατολισμός των ρυθμίσεων είναι κυρίως προς την κατασταλτική δικαστική παρέμβαση για την αντιμετώπιση των διακρίσεων στην εργασία.

- Παρά τον επιμερισμό του βάρους της αποδείξεως της δυσμενούς διάκρισης μεταξύ του εργαζόμενου που βλάπτεται και του εργοδότη (άρθρο 14), ο νόμος δεν προβλέπει την ανάπτυξη προληπτικών μηχανισμών.

- Παρά τη θέσπισης της Επιτροπής Ίσης Μεταχείρισης και της απόδοσης αρμοδιοτήτων κατά των διακρίσεων, τα μέτρα και οι δράσεις που έχουν αναληφθεί είναι περιορισμένα και παραμένουν σε εμβρυώδη μορφή.

Στο πλαίσιο αυτό, η ΓΣΕΕ υποστηρίζει ότι θα πρέπει να δοθεί έμφαση σε τρεις κατηγορίες δράσεων: α) δράσεις για την αλλαγή των στάσεων του γενικού πληθυσμού β) δράσεις για την αλλαγή συμπεριφορών στους φορείς που συναλλάσσονται με τα θιγόμενα άτομα και γ) θετικές δράσεις για ειδικές ομάδες που χρήζουν ιδιαίτερης ενίσχυσης (π.χ. τσιγγάνοι, πομάκοι, μετανάστες).

Διεκδικούμε συγκεκριμένες δράσεις για την εξάλειψη των διακρίσεων:

Σε επίπεδο αναβάθμισης του θεσμικού και ελεγκτικού πλαισίου προτείνουμε:

1. Την αναβάθμιση της Επιτροπής Ίσης Μεταχείρισης.

2. Την ενίσχυση των υπηρεσιών που εμπλέκονται με την εξάλειψη των διακρίσεων.

3. Την εισαγωγή τροποποίησης στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας στη βάση της διάταξης (άρθρο 14, Ν. 3304/2005) περί του καταμερισμού του βάρους της απόδειξης.

Στο πλαίσιο παρεμβάσεων και πολιτικών δημόσιου χαρακτήρα διεκδικούμε:

4. Την υποστήριξη των πρωτοβουλιών που αναλαμβάνουν οι κοινωνικοί συνομιλητές και την υποστήριξη των φορέων που εκπροσωπούν τις ομάδες που βιώνουν διακρίσεις.

5. Την υλοποίηση ειδικών δράσεων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των εργοδοτών και την ενημέρωση / κατάρτιση των αρμόδιων υπαλλήλων σχετικά με το θεσμικό πλαίσιο για την καταπολέμηση των διακρίσεων.

6. Την κωδικοποίηση της εργατικής νομοθεσίας και τη σύνταξη Κώδικα Δεοντολογίας για τις δημόσιες αρχές και τις επιχειρήσεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για την καταπολέμηση των διακρίσεων στην εργασία.

7. Τη διάθεση επαρκών πόρων από τον κοινωνικό προϋπολογισμό για το σχεδιασμό και την εφαρμογή δράσεων κατά των διακρίσεων. Τον καθορισμό κινήτρων-παροχών προς τις επιχειρήσεις και τα άτομα που υπόκεινται σε διακρίσεις για την προληπτική αντιμετώπισή τους.

8. Την ανάπτυξη δημόσιων πολιτικών με το σχεδιασμό και την εκτέλεση ενός ειδικού προγράμματος για την καταπολέμηση των διακρίσεων στην εργασία.

9. Τον καθορισμό ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών και προτύπων και την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της νομοθεσίας και των μεθόδων καταπολέμησης των διακρίσεων.

10. Τον εκσυγχρονισμό των αρμόδιων κρατικών αρχών ελέγχου (Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και οι άλλες κατά περίπτωση αρμόδιες αρχές).

10. ΔΕΚΟ και Ν.3429/05

Οι ΔΕΚΟ έχουν δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα, τον οποίο πρέπει να διατηρήσουν, ενώ η παροχή καθολικών υπηρεσιών δημοσίου συμφέροντος για όλους τους πολίτες αποτελεί υποχρέωση του Κράτους. Η φιλοσοφία και οι προβλέψεις του Ν.3429/05 ειδικότερα όσον αφορά τις εργασιακές σχέσεις και τις Σ.Σ.Ε., συναντούν την ριζική αντίθεση της ΓΣΕΕ. Ο διαχωρισμός των εργαζομένων σε παλαιούς και νέους, τα μειωμένα εργασιακά δικαιώματα και το ανεξέλεγκτο διευθυντικό δικαίωμα στις απολύσεις, αποτελούν αιτία διαφωνίας και σύγκρουσης με τα συνδικάτα.

Η μετοχοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων ενέργειας, τηλεπικοινωνιών, κλπ. δεν μπορεί να οδηγεί στη δημιουργία ολιγοπωλίων και στη μείωση της απασχόλησης.

Η ΓΣΕΕ ζητεί διαδικασίες διαλόγου, ώστε να εξασφαλίζεται η μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση στα προγράμματα ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού των ΔΕΚΟ. Αποκλείουμε σε κάθε περίπτωση να θιγούν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων στις ΔΕΚΟ και θα συγκρουσθούμε αποφασιστικά όπου επιχειρηθεί κάτι τέτοιο.

11. Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ) και Υπηρεσία Ελέγχων Ασφάλισης

Για τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους η κατάσταση στην αγορά εργασίας σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις και την τήρηση της νομοθεσίας, αποτελεί πρώτης προτεραιότητας θέμα προς άμεση αντιμετώπιση. Γι΄αυτό απαιτείται η καθιέρωση πιο ενεργούς συμμετοχής των κοινωνικών φορέων στο σχεδιασμό και στην εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας. Στην αγορά εργασίας σήμερα εκείνο που συναντάμε συχνά είναι η αναρχία και η μη εφαρμογή της Εργατικής Νομοθεσίας. Η δημιουργία και ανάπτυξη του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ) και της Υπηρεσίας Ελέγχου της Ασφάλισης είναι απαραίτητη επιλογή. Απαιτείται όμως, η με γρήγορους ρυθμούς περαιτέρω αύξηση του αριθμού των Επιθεωρητών Εργασίας και των Ελεγκτών Ασφάλισης, ώστε να σταματήσει το απαράδεκτο φαινόμενο της διευρυμένης παρανομίας, της μη εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας και των ανασφάλιστων εργαζόμενων. Η αυστηρή εφαρμογή της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας αποτελούν μόνιμη διεκδίκηση της ΓΣΕΕ.

12. Η μετανάστευση στην Ελλάδα

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 27, παρατηρείται σήμερα το εξής παράδοξο: οι νέες χώρες-μέλη αποτελούν χώρες αποστολής χιλιάδων μεταναστών προς τις παλαιότερες 15 χώρες της Ένωσης, καθ' όλη την διάρκεια της τελευταίας δεκαπενταετίας και ταυτόχρονα χώρες υποδοχής ή διέλευσης μεταναστών από τρίτες χώρες της Ευρώπης, της Ασίας ή της Αφρικής.

Στην Ελλάδα, περίπου το 80% των μεταναστών εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα κατά την διάρκεια του πρώτου μισού της προηγούμενης δεκαετίας και διαμένει στην χώρα ανελλιπώς έως σήμερα. Ταυτόχρονα, ο ρυθμός αύξησης του μεταναστευτικού πληθυσμού, εμφανίζεται σταδιακά μειούμενος από τα τέλη της δεκαετίας του '90 και μάλιστα οριακά αρνητικός τα δύο τελευταία χρόνια.

Η είσοδος και εγκατάσταση εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών μισθωτών στην ελληνική οικονομία χαρακτηρίζεται, ιδίως, από την απουσία σοβαρών απορυθμίσεων στην αγορά εργασίας, καθώς, αφενός, τα ποσοστά ανεργίας των μεταναστών είναι χαμηλότερα του εθνικού μέσου όρου ή των αντίστοιχων ποσοστών των γηγενών εργαζομένων και αφετέρου, το μερίδιο ανεργίας των μεταναστών είναι χαμηλότερο από το αντίστοιχο μερίδιο συμμετοχής τους στο εργατικό δυναμικό της χώρας.

Από το σύνολο των νομοθετικών μέτρων που έχουν υιοθετηθεί την τελευταία δεκαπενταετία στη χώρα μας, εξάγεται το συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται συγκροτημένη μεταναστευτική πολιτική σε εθνικό επίπεδο. Σε ό,τι αφορά τον έλεγχο και την ρύθμιση των μεταναστευτικών ροών η ελληνική περίπτωση διέπεται από δύο βασικά χαρακτηριστικά.

Πρώτον, καθ' όλη την διάρκεια των 15 τελευταίων ετών η χρήση της διαδικασίας της μετάκλησης παρέμεινε σποραδική και εξαιρετικά περιορισμένη σε μεμονωμένες περιπτώσεις, δεδομένου ότι και οι προϋποθέσεις υπαγωγής σε αυτό το καθεστώς χαρακτηρίζονται χρονοβόρες και γραφειοκρατικές.

Δεύτερον, σε συνολικό επίπεδο, η χάραξη κεντρικού προγραμματισμού για την έλευση μεταναστών ανά κλάδο, ειδικότητα ή γεωγραφική περιοχή καθίσταται ανέφικτη σε μια αρρύθμιστη εγχώρια αγορά εργασίας.

Τρίτον, οι πλήρως απορυθμισμένοι όροι εργασίας έχουν σαν αποτέλεσμα την απώλεια ασφαλιστικών εισφορών, τις μειωμένες οικονομικές παροχές κι ως εκ τούτου και τη νόθευση του ανταγωνισμού.

Για τους λόγους αυτούς τα ελληνικά συνδικάτα σε συνεργασία με τους αναγνωρισμένους συλλόγους των μεταναστών απαιτείται να πρωτοστατήσουν προκειμένου να επιτευχθούν δύο πρωταρχικής σημασίας στόχοι: η νομιμοποίηση όλων των μακροχρόνια εγκατεστημένων μεταναστών και η μέριμνα για τα ζητήματα που αφορούν τους μετανάστες δεύτερης γενιάς.

Στην κατεύθυνση αυτή τα συνδικάτα διεκδικούν την συγκρότηση μίας σταθερής ελληνικής μεταναστευτικής πολιτικής στην βάση του προσανατολισμού μετανάστες-ισότιμοι πολίτες και των παρακάτω βασικών αξόνων όπως:

α) Ένταξη των ζητημάτων μετανάστευσης στην χάραξη γενικότερα της αναπτυξιακής πολιτικής και της πολιτικής απασχόλησης, **β)** Πρόβλεψη μηχανισμών οργανωμένης και επίσημης εγκατάστασης νέων μεταναστών, όταν και όπου απαιτείται, **γ)** Στενή συνεργασία με τις χώρες προέλευσης των μεταναστών για την κατοχύρωση των βασικών δικαιωμάτων τους, **δ)** Προώθηση ευέλικτων διαδικασιών για την οικογενειακή επανένωση, **ε)** Ουσιαστική εφαρμογή των επιταγών της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την ευχερή αποκατάσταση των επί μακρόν διαμενόντων μεταναστών,

στ) Απόδοση στοιχειωδών πολιτικών δικαιωμάτων στους μόνιμα εγκατεστημένους μετανάστες, **ζ)** Επεξεργασία ειδικών ρυθμίσεων για την υπηκοότητα και το καθεστώς διαμονής των μεταναστών δεύτερης γενιάς και ειδικότερα αυτών που γεννιούνται και ενηλικιώνονται στην χώρα.

Έτσι, απαιτείται στην Ευρωπαϊκή Ένωση η έναρξη της σταδιακής μετάβασης προς την κατεύθυνση της ευρωπαϊκής πολιτικής και κοινωνικής ρύθμισης των σύγχρονων μεταναστευτικών ρευμάτων.

13. Οι διεθνείς και ευρωπαϊκοί προσανατολισμοί της ΓΣΕΕ - Πανευρωπαϊκές συμμαχίες

Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρότι είναι πορεία μακράς πνοής και προοπτικής απαιτείται να είναι πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά συντεταγμένη για να μην αποτελεί μία διαρκή πηγή προβλημάτων. Η διευρυμένη σε 27 κράτη-μέλη Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να αντιμετωπίσει: **α)** την αντίφαση ανάμεσα στα νέα μέλη και στην εμβάθυνση των παλαιών μελών, και **β)** τις επί μέρους διαφοροποιήσεις (επίπεδο αμοιβών, ρυθμιστικό πλαίσιο εργασίας, ρόλος των συνδικαλιστικών οργανώσεων, φορολογία, παραοικονομία, κλπ.) μεταξύ των κρατών-μελών της Ένωσης, ώστε να μη καλλιεργηθούν ευνοϊκοί παράγοντες για την ανάπτυξη κοινωνικού ντάμπινγκ και τα νέα μέλη να μη λειτουργήσουν ως ο λεγόμενος τρίτος κόσμος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η δράση της ΓΣΕΕ πρέπει να αναπτυχθεί παράλληλα μέσα από τα ευρωπαϊκά συνδικάτα (Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων –ΣΕΣ και κλαδικές Συνομοσπονδίες) όπου απαιτείται να αναπτύξουμε μια στρατηγική πιο συγκροτημένης παρέμβασης στις ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει, επίσης, η διαμόρφωση ενός «μετώπου της εργασίας» στη Νοτιο-ανατολική Ευρώπη και στα Βαλκάνια, αλλά και η παρέμβασή μας στο διεθνές συνδικαλιστικό κίνημα μέσα από τη νέα Διεθνή, όπου μετέχουμε ως ιδρυτικό μέλος.

Η ΓΣΕΕ ως φορέας που εκφράζει όλους τους εργαζόμενους, στηρίζει κάθε προσπάθεια για την προώθηση των εθνικών μας θεμάτων, που είναι σύμφωνες με τα συμφέροντα του λαού και της χώρας. Είναι σταθερός ο προσανατολισμός μας στην υπεράσπιση της εθνικής μας ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας της πατρίδας μας, από κάθε έξωθεν απειλή. Απαιτεί την ανάγκη της άμεσης επίλυσης του Κυπριακού σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΟΗΕ και το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Υποστηρίζει και συμμετέχει σε κάθε ενέργεια που προωθεί τη διασφάλιση της ειρήνης (με τρόπους που να σέβονται και τα δικαιώματα των λαών). Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους αγώνες των λαών που αγωνίζεται για την αυτοδιάθεσή τους, για την υπεράσπιση ανεξαρτησίας και των δημοκρατικών τους θεσμών. Παράλληλα, εκφράζουμε την αντίθεση μας σε εθνικιστικές λογικές, ξενοφοβίες, ρατσισμούς και φανατισμούς, που δημιουργούν επικίνδυνα φαινόμενα και απειλούν την ειρηνική συνεργασία και συνύπαρξη των λαών, την δημοκρατική και κοινωνική συνοχή.

14. Εργαζόμενη Γυναίκα

Διεκδικούμε τη θεσμοθέτηση διατάξεων και τη λήψη μέτρων που θα ανοίγουν τους

ορίζοντες στις εργαζόμενες για ισότιμη συμμετοχή στην εργασία, στα κέντρα λήψης αποφάσεων, στην παραγωγή, στα οικονομικά και κοινωνικά αποτελέσματα και στις κοινωνικές οργανώσεις. Διεκδικούμε:

- Την ανατροπή του καταμερισμού εργασίας κατά φύλο και την κατάργηση των διακρίσεων στην εργασία, αμοιβή, εκπαίδευση.

- Την πλήρη και ισότιμη ένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας.

- Τη λήψη πρόσθετων μέτρων για την προστασία της μητρότητας.

- Τη δημιουργία και στήριξη κέντρων εξωσχολικής πρωτοβουλίας και την επέκταση του θεσμού του Ολοήμερου Σχολείου, προκειμένου να βελτιωθούν οι συνθήκες συμφιλίωσης της εργασίας και της οικογένειας για την εργαζόμενη γυναίκα.

15. Εργαζόμενη νεολαία

Το δικαίωμα στη ζωή, τη μόρφωση, την εργασία, την ειδίκευση, τον ελεύθερο χρόνο, τον πολιτισμό, τη δημιουργία, την άθληση, την ψυχαγωγία των νέων ανθρώπων πρέπει να γίνει έμπρακτα σεβαστό. Επιβάλλεται να ενισχυθούν οι δραστηριότητες των νέων και να δημιουργηθούν συνθήκες συμμετοχής τους στα συνδικάτα. Ιδιαίτερα σήμερα που η επισφαλής απασχόληση και η ανεργία απειλούν τη σταθερή ένταξη και την παραμονή τους στην αγορά εργασίας.

Η ΓΣΕΕ υποστηρίζει την άρση όλων των θεσμικής φύσεως εμποδίων της εργαζόμενης ή μη νεολαίας των μεταναστών (δεύτερη γενιά), ιδιαίτερα στην εκπαίδευση, την κατάρτιση, την ειδίκευση και την απασχόλησή τους.

Οι νέοι και οι νέες αντιμετωπίζουν σε όλη την έκταση τις εργασιακές ανατροπές των ελαστικών μορφών απασχόλησης, την ανασφάλεια και αβεβαιότητα της εργασίας. Οφείλουμε να παρέμβουμε πιο δυναμικά και αποφασιστικά σε αυτά τα μεγάλα και σοβαρά προβλήματα της νέας γενιάς.

Η Γραμματεία Νέων πρέπει να διευρύνει την παρέμβασή τους και να δημιουργήσει δίκτυα σε όλα τα σημεία που αυτοί δραστηριοποιούνται, να τους αγκαλιάσει και να τους εντάξει στη συλλογική δράση και τα συνδικάτα.

16. Δια Βίου Εκπαίδευση, Κατάρτιση και Απασχόληση

Οι θεσμοί της δια βίου εκπαίδευσης και της κατάρτισης αποτελούν μέσα αναπλήρωσης κενών (ίσως και ανισοτήτων) της αρχικής εκπαίδευσης, τόσο σε επίπεδο βασικής γνώσης, όσο και σε επίπεδο εξειδίκευσης.

Επιδίωξη του συνδικαλιστικού κινήματος είναι η εκπαίδευση, η δια βίου εκπαίδευση και η κατάρτιση να συναρθρώνονται σε μια ολότητα, εντός της οποίας συνυπάρχουν στόχοι (κοινωνικοί και οικονομικοί) ανάπτυξης και αναβάθμισης του ανθρώπινου δυναμικού ως πολίτες, εργαζόμενοι και παραγωγοί. Τα πεδία αυτά (εκπαίδευση, δια βίου μάθηση και κατάρτιση) πρέπει να αποτελούν κατοχυρωμένα δικαιώματα του πολίτη και όχι «διαπραγματεύσιμα» αγαθά.

Η επαγγελματική κατάρτιση, για την ΓΣΕΕ, εκτός του ότι πρέπει να ενσωματώνει αρ-

χές αξίες και επιδιώξεις της εκπαίδευσης, δεν είναι ούτε μπορεί να αναχθεί, όπως και οι άλλες ενεργητικές πολιτικές, στις κυρίαρχες πολιτικές αντιμετώπισης της ανεργίας. Ανήκει στις συμπληρωματικές πολιτικές που έχουν ως στόχο την διευθέτηση ανισορροπιών στην αγορά εργασίας και ανισοτήτων πρόσβασης, εφόσον απευθύνονται σε όλους τους ανέργους.

Το βασικό περίγραμμα για το πως βλέπουν τα συνδικάτα την κατάρτιση και την απασχόληση, επικεντρώνεται σε τρεις άξονες θέσεων:

- η απασχόληση είναι συνδεδεμένη και με την ανάπτυξη
- η φύση και ο χαρακτήρας του αναπτυξιακού μοντέλου και των μακροοικονομικών επιλογών είναι αυτά που δίνουν τον τόνο για την επιλογή του βασικού πλέγματος πολιτικής για την απασχόληση
- η επαγγελματική κατάρτιση, όπως και οι λοιπές ενεργητικές πολιτικές αντιμετώπισης της ανεργίας, μπορεί να συμβάλλει τόσο στην άμβλυνση των προβλημάτων ανεργίας, όσο και στην κοινωνική συνοχή και την γενικότερη προσωπική ανάπτυξη των εργαζομένων

Η ΓΣΕΕ, μέσω του επιστημονικού της φορέα, του Ινστιτούτου Εργασίας, παρεμβαίνει στις πολιτικές απασχόλησης γενικότερα και στα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης ειδικότερα, έχοντας διττή στόχευση: επιδιώκει να συνδυάσει την πολιτική παρέμβαση αντιμετώπισης της ανεργίας με την αναγκαία επιστημονική προσέγγιση του φαινομένου.

Για την επόμενη προγραμματική περίοδο η ΓΣΕΕ επιδιώκει και θα συμβάλλει στην διαμόρφωση μιας πολιτικής όπου η δια βίου εκπαίδευση και η κατάρτιση να συναρθρώνονται σε μια ολότητα, εντός της οποίας συνυπάρχουν και υλοποιούνται στόχοι όπως:

- Η έγκαιρη και έγκυρη διάγνωση των εκπαιδευτικών αναγκών και ο συντονισμός των επιμέρους φορέων και των πολιτικών τους σε ένα ενιαίο πλαίσιο αρχών και πολιτικών αναβάθμισης του ανθρώπινου δυναμικού.
- Η σύνδεση και συμπληρωματικότητα της αρχικής και της συνεχιζόμενης κατάρτισης καθώς και η σύνδεσή τους με την απασχόληση και η διαμόρφωση ενός ενιαίου και αξιόπιστου συστήματος πιστοποίησης και αναγνώρισης της κατάρτισης.
- Η ένταση του εθνικού σχεδιασμού για τη χάραξη ενιαίων πολιτικών κατάρτισης, στη κατεύθυνση προσαρμογής του στις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας και της οικονομίας.
- Η αναβάθμιση των μηχανισμών σύνδεσης της συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης ανέργων με τις πολιτικές απασχόλησης.
- Ενίσχυση του επαγγελματικού προσανατολισμού των νέων, με την ίδρυση μηχανισμών συμβουλευτικής και κατανόησης της παραγωγής και του κόσμου εργασίας.
- Θέσπιση ενός ενιαίου συστήματος πιστοποίησης της αρχικής και συνεχιζόμενης κατάρτισης με ιδιαίτερη έμφαση

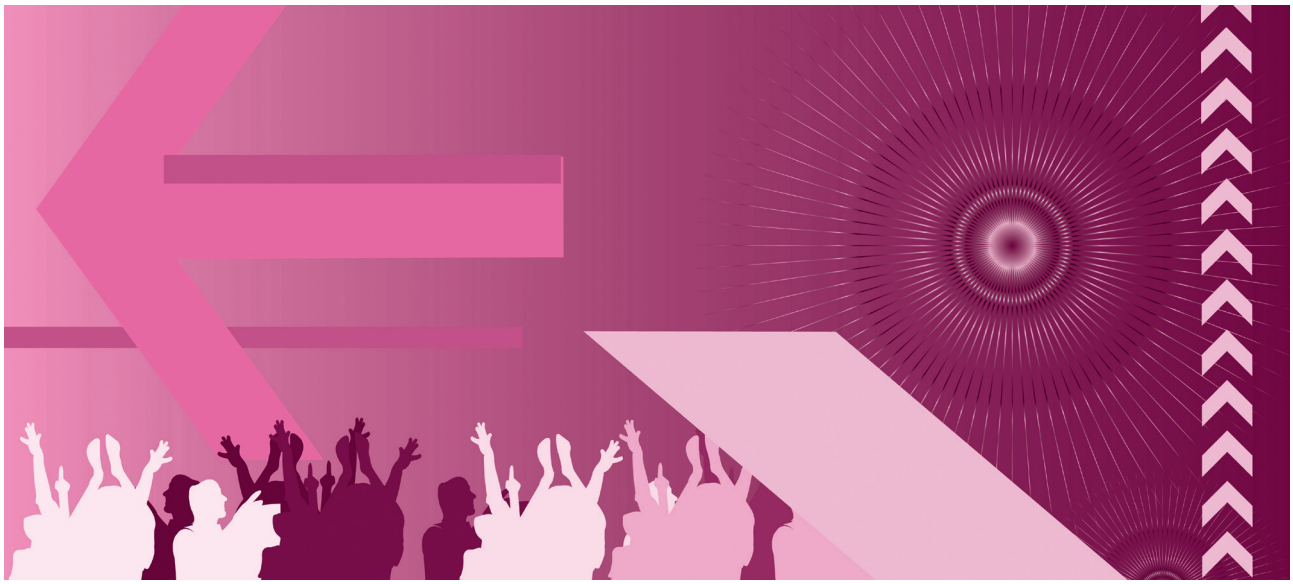

στην πιστοποίηση των επαγγελματικών προσόντων ανεξάρτητα από τον τρόπο που αυτά αποκτήθηκαν.

- Ενίσχυση των μηχανισμών διασφάλισης και βελτίωσης της ποιότητας της κατάρτισης με την πιστοποίηση των προγραμμάτων κατάρτισης από το Ε.Κ.Π.Δ.Σ.Ε.Κ. (ΕΚΕΠΙΣ-Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης) και να διαμορφωθεί ένα ολοκληρωμένο σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης των αποτελεσμάτων της κατάρτισης

17. Συνδικαλιστική Εκπαίδευση

Η ΓΣΕΕ στα πλαίσια της δια βίου εκπαίδευσης εντάσσει με τρόπο λειτουργικό την Συνδικαλιστική Εκπαίδευση, σε όλα τα επίπεδα της δράσης του σ.κ. (επίπεδο κορυφής, μεσαίων στελεχών, στελεχών βάσης και εργαζομένων γενικότερα).

Η συνδικαλιστική εκπαίδευση είναι ουσιαστικά πολιτική εκπαίδευση, δηλαδή έχει ως στόχο την «επικαιροποίηση» των δεδομένων και του περιεχομένου της δράσης των συνδικάτων για βελτίωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσης. Ως εκ τούτου αποβλέπει στη δημιουργία και ανάπτυξη κριτικής σκέψης και συνείδησης, στην ενίσχυση της δυνατότητας επεξεργασίας και λήψης αυτόνομων αποφάσεων, στη διέγερση της διάθεσης και τη δημιουργία περιβάλλοντος για συμμετοχή και δραστηριοποίηση των μελών των συνδικάτων και των εργαζομένων γενικότερα, στην κατανόηση της στρατηγικής και των επιδιώξεων που θέτει η ΓΣΕΕ και στη δημιουργία του απαραίτητου κλίματος ευαισθητοποίησης των συνδικάτων (στελέχη, μέλη) και των εργαζομένων.

18. Υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους εργασίας

Η αναγκαιότητα για τη βελτίωση των συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας επιβάλλει να διεκδικήσουμε:

- Την ίδρυση φορέα ασφάλισης επαγγελματικού κινδύνου.

- Την καταγραφή επαγγελματικών ασθενειών και των εργατικών ατυχημάτων.

- Την υλοποίηση και την ένταση των ελέγχων εφαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας για την υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους εργασίας.

- Την εκλογή επιτροπών Υ-Α σε όλους τους χώρους εργασίας.

- Την ανάπτυξη και αναβάθμιση του ρόλου των επιθεωρητών εργασίας στην κατεύθυνση των προτάσεων της Συνομοσπονδίας.

19. Κοινωνία αλληλεγγύης και ισότητας

Η ΓΣΕΕ με τις διεκδικήσεις και τις προτάσεις της συμβάλλει στην βελτίωση των συνθηκών Κοινωνικής Αλληλεγγύης στην χώρα μας. Στην κατεύθυνση αυτή το συνδικαλιστικό κίνημα διεκδικεί:

- Την αναβάθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, με την αύξηση των δημοσίων δαπανών, την ορθολογική κατανομή και αξιοποίηση των πόρων, καθώς τον σχεδιασμό και την υλοποίηση νέων προτεραιοτήτων στην κατεύθυνση της ποιότητας, της ισότητας στην παροχή των υπηρεσιών υγείας, της πρόληψης και της προαγωγής υγείας για όλους τους πολίτες.

- Την αναβάθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με την συνεπή χρηματοδότησή του από το κράτος, προκειμένου να βελτιώνει το επίπεδο των παροχών του και να εξασφαλίζει την ασφάλεια και σιγουριά στους απόμαχους της εργασίας.

- Την ενίσχυση της Πρόνοιας για τους ηλικιωμένους, τα μειονεκτούντα άτομα και εκείνα που κινδυνεύουν με κοινωνικό αποκλεισμό.

- Την ενίσχυση και διεύρυνση των υπηρεσιών «βοήθεια στο σπίτι».

- Την εφαρμογή μιας πολιτικής ενίσχυσης της λαϊκής εργατικής στέγης.

- Την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εξαρτημένων ατόμων στους χώρους εργασίας.

- Την εφαρμογή μέτρων που αφορούν τη διάσωση του φυσικού περιβάλλοντος και την προστασία του από τους βιομηχανικούς ρύπους, σε συνδυασμό με την βελτίωση των συνθηκών του εργασιακού περιβάλλοντος, γιατί το περιβάλλον και οι φυσικοί πόροι αποτελούν πολύτιμο κοινωνικό αγαθό, που πρέπει να το διαχειριζόμαστε με σύνεση και αίσθηση ευθύνης απέναντι στις επόμενες γενεές.

20. Κοινωνικός Διάλογος-Κοινωνική Διαπραγμάτευση

Το σ.κ. έχει ως πάγια θέση την ανάπτυξη συνθηκών κοινωνικού διαλόγου με τους εργοδοτικούς φορείς και το Κράτος, προκειμένου μέσα από μια διαδικασία “κοινωνικής διαπραγμάτευσης”, να διεκδικεί την προώθηση των θέσεων του, σε βασικά στρατηγικά ζητήματα και σε πολιτικές αντιμετώπισης των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων της χώρας μας, η οποία δεν υποκαθιστά σε καμία περίπτωση την διεκδικητική πορεία του σ.κ. και δεν εκφυλίζει την οργανωμένη πάλη των συνδικάτων.

21. Κοινωνικές Συμμαχίες

Η οικοδόμηση των κοινωνικών συμμαχιών αποκτά μόνιμα και σταθερά χαρακτηριστικά όταν στηρίζεται πάνω σε κοινά συμφέροντα και επιδιώξεις χωρίς αντιστοιχίσεις πίσω από τα προβλήματα και τις ανάγκες μιας ή ενός στρώματος. Η υπεράσπιση της ειρήνης, τα οικολογικά προβλήματα, η χωροταξία, το νέφος, το συγκοινωνιακό, η κατοικία, η παιδεία, η υγεία, η κοινωνική ασφάλιση, η ανεργία, ο κοινωνικός αποκλεισμός, οι διακρίσεις, ο εκδημοκρατισμός, ο πολιτισμός κλπ. ενδιαφέρουν το ίδιο και μπορούν να κινητοποιούν, τόσο την εργατική τάξη, όσο και τους αγρότες, τους εμποροβιοτέχνες, τους εμπόρους και τα άλλα κοινωνικά στρώματα, τον κάθε πολίτη. Η ΓΣΕΕ μπορεί και πρέπει να εκφράσει το κοινωνικό αναγκαίο και εφικτό σε συμπόρευση με όλα τα κοινωνικά κινήματα και τις κινήσεις πολιτών.

22. Ερευνητικές και εκπαιδευτικές δομές της ΓΣΕΕ: Ινστιτούτο Εργασίας (ΙΝΕ) και Κέντρο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΚΑΝΕΠ)

Οι ερευνητικές και εκπαιδευτικές δομές της ΓΣΕΕ καλούνται στην επόμενη περίοδο να συμβάλλουν:

1ον Στην επιστημονική τεκμηρίωση των θέσεων της ΓΣΕΕ και στην ενίσχυση του κύρους της ΓΣΕΕ, με την επιστημονική και τεχνική πληρότητα της έρευνας και τεκμηρίωσης των θέσεων και διεκδικήσεων της Συνομοσπονδίας.

2ον Στην ενεργή σύνδεση του σ.κ με τον κόσμο της επιστήμης, ερευνητικά κέντρα, πανεπιστήμια κλπ.

3ον Στην ανάδειξη της θέσης των συνδικάτων για την επαγγελματική κατάρτιση.

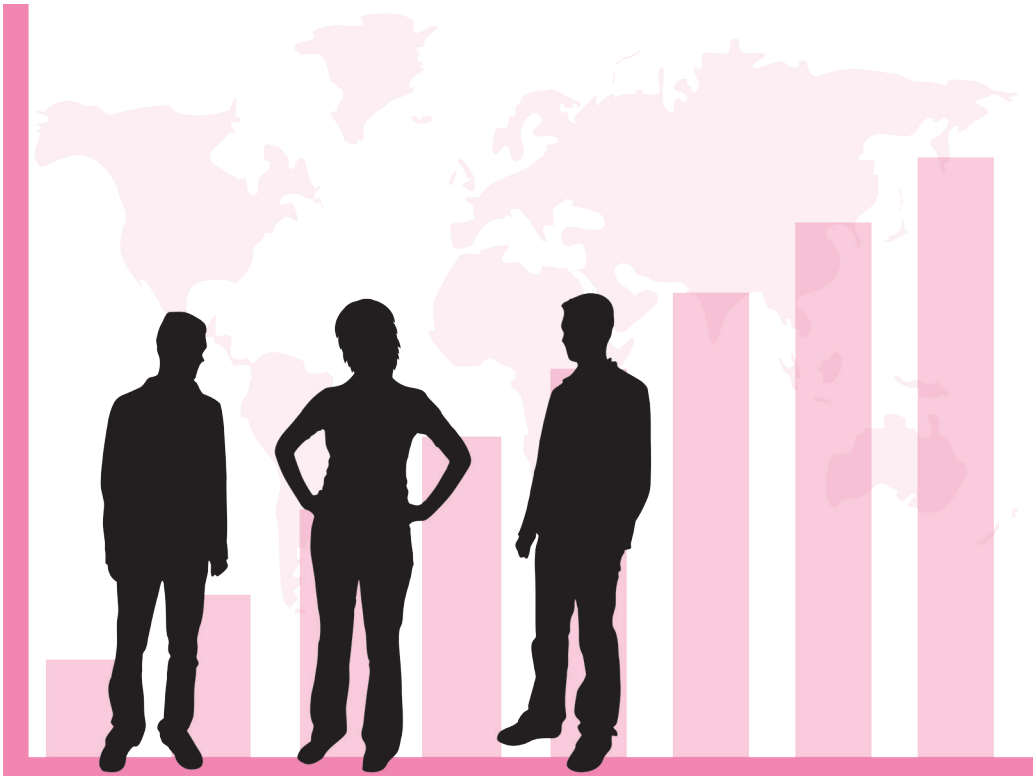

4ον Στην τεχνική και επιστημονική υποστήριξη της ΓΣΕΕ στο πλαίσιο σύσφιξης και αναβάθμισης των σχέσεων της Γενικής Συνομοσπονδίας με τα συνδικάτα των άλλων χωρών.

5ον Στην δημιουργία ενός δομημένου συστήματος συνδικαλιστικής εκπαίδευσης με σκοπό την ενίσχυση της συνδικαλιστικής παρέμβασης.

6ον Στην παρέμβαση σε ζητήματα της τρέχουσας εκπαιδευτικής πολιτικής μέσα από ερευνητικά δεδομένα και μελέτες στο χώρο της εκπαίδευσης.

Στόχος της παρέμβασής μας είναι η ανάδειξη θεμάτων όπως:

- Οι εκπαιδευτικές ανισότητες
- Οι ζώνες εκπαιδευτικής προτεραιότητας
- Η ανάδειξη του ρόλου της τοπικής κοινωνίας
- Το ουσιαστικό χτύπημα της παραπαιδείας και της αισχροκέρδειας.

Οι δομές αυτές θα κινηθούν με βάση ενιαίο στρατηγικό σχεδιασμό υπό τον έλεγχο της ΓΣΕΕ εντός κοινού οργανωτικού και λειτουργικού πλαισίου που θα διασφαλίζει την αποτελεσματική δράση και την ενότητα του ερευνητικού και εκπαιδευτικού λόγου.

Η ΔΡΑΣΗ του Συνδικαλιστικού κινήματος ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Το συνδικαλιστικό κίνημα αποτελεί έκφραση συλλογικής εκπροσώπησης των εργαζομένων με κάθε μορφή απασχόλησης, διεκδικώντας την ικανοποίηση των συμφερόντων τους απέναντι στις δημόσιες πολιτικές, καθώς και σ' αυτές των επιχειρήσεων και του κεφαλαίου.

Στο πλαίσιο αυτό, το συνδικαλιστικό κίνημα στη χώρα μας, με τη διεκδικητική του δράση ενδυναμώνει τα στοιχεία ελκτικής δύναμης των εργαζομένων και ενισχύει την ένταξη στους κόλπους του, των δυνάμεων της εργασίας που δέχονται την αμφισβήτηση και υπονόμευση των κατακτήσεών τους.

Στην κατεύθυνση αυτή επεξεργάζεται και αναδεικνύει μια συγκροτημένη πρωτοποριακή και δημιουργική πορεία, κινητοποιώντας όλες τις δυνάμεις του για τη διαμόρφωση ενός μεγάλου κινήματος κοινωνικής και οικονομικής διεκδίκησης με αναπτυξιακή προοπτική, απασχόληση, αναδιανομή του εισοδήματος, περιβαντολογική προστασία και κοινωνική αλληλεγγύη.

Πιο συγκεκριμένα, η ΓΣΕΕ με τη διεκδικητική και αγωνιστική παρουσία της στην ελληνική κοινωνία καθώς και με την συμμετοχή της σε όργανα διοίκησης δημοσίου και κοινωνικού χαρακτήρα φορέων, απαιτεί, μεταξύ των άλλων, τη διαφάνεια και τον κοινωνικό έλεγχο στις πολιτικές και στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος και των κοινωνικών αγαθών.

Έτσι, το συνδικαλιστικό κίνημα σε συνθήκες σύγκρουσης, αλλά και «κοινωνικής διαπραγμάτευσης» με τους εργοδότες και το κράτος, διεκδικεί αγωνιστικά την προώθηση των θέσεών του σε στρατηγικά ζητήματα και σε πολιτικές αντιμετώπισης των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων στη χώρα μας, χωρίς να αντιστρατεύεται

και να εκφυλίζεται η διεκδικητική του πορεία και η οργανωμένη πάλη.

Το συνδικαλιστικό κίνημα τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα και την Ευρώπη, έχει εισέλθει σε ένα δρόμο προκλήσεων με χαρακτηριστικά διαφορετικού περιεχομένου από τις προκλήσεις προηγούμενων δεκαετιών. Έτσι, η αύξηση της ανεργίας, η ευελιξία στην απασχόληση και στις εργασιακές σχέσεις, η φτώχεια και ο κοινωνικός αποκλεισμός ολοένα και μεγαλύτερων ομάδων του πληθυσμού, συμβάλλουν μεταξύ των άλλων, στην απομαζικοποίησή του. Παράλληλα, η κρίση των κομμάτων και των άλλων φορέων εξουσίας παρέχει τη δυνατότητα στα συνδικάτα να αποδειχθούν οι πιο ελκτικοί και μαζικοί πόλοι διεκδίκησης λύσεων για τα προβλήματα που δημιουργεί ο Νεοφιλελευθερισμός και που αντιμετωπίζει ο κόσμος της μισθωτής εργασίας και η σύγχρονη κοινωνία.

Η αυξημένη εμπιστοσύνη με την οποία η ελληνική κοινωνία περιβάλλει τα συνδικάτα σε σχέση με τους άλλους κοινωνικούς θεσμούς, εκφράζει τη συλλογική δυναμική και την αναγκαιότητα αντιμετώπισης των νέων προκλήσεων που τίθενται στο συνδικαλιστικό κίνημα και το οποίο καλείται να ανταποκριθεί.

Πώς, όμως, το συνδικαλιστικό κίνημα θα αξιοποιήσει αυτή τη δυναμική για να αντιμετωπίσει τις νέες προκλήσεις και τις ασκούμενες πολιτικές;

Το συνδικαλιστικό κίνημα απαιτείται να αναζητήσει τρόπους για την ανάπτυξη «κινήματος» με αξιοπιστία, φερεγγυότητα και δράση για την επίλυση των ζητημάτων που αντιμετωπίζει ο εργαζόμενος(η) στη δουλειά, ο άνεργος(η) και ο(η) συνταξιούχος στην γειτονιά του και στην καθημερινότητα του.

Το συνδικαλιστικό κίνημα απαιτείται να επιλέξει νέες μορφές οργάνωσης και δράσης, οι οποίες να εξασφαλίζουν την ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων, τη σύνδεση του αγώνα με τη λύση των προβλημάτων και τη χάραξη στρατηγικής προοπτικής, την ανάληψη πρωτοβουλιών και τη διάνοιξη νέων δρόμων κοινωνικής και εργασιακής συνείδησης με στόχο την περιθωριοποίηση των τάσεων αδράνειας και εξατομίκευσης.

Οι νέες αυτές επιδιώξεις του συνδικαλιστικού κινήματος προϋποθέτουν τον οργανωτικό-λειτουργικό μετασχηματισμό του και τον προσδιορισμό της στρατηγικής του, προκειμένου να είναι σε θέση να επηρεάσει τη διαμόρφωση των οικονομικών και κοινωνικών εξελίξεων μετεξελισσόμενο έτσι, σε μια καθοριστικής σημασίας κοινωνική και αντιπροσωπευτικής διάστασης συνιστώσα της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας.

Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει οριοθετήσει τη σχέση του με τα προβλήματα που δημιουργούν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές και διαμορφώνει μια «νέα στρατηγική σύνθεση» για να απαντήσει στο ποιος είναι ο κεντρικός στόχος: το Κράτος-Πρόνοιας ή η κοινωνία της αγοράς; Οι ευρωπαϊκές πολιτικές θα συνεχίσουν τον προσανατολισμό τους στην νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση ή θα αναζητήσουν την εγκαθίδρυση μιας νέας ισορροπίας ανάμεσα στο οικονομικό και το κοινωνικό στοιχείο; Πως θα εξέλθει η Ελλάδα και η Ευρώπη από την κρίση; Με την αντιπαράθεση οικονομίας και κοινωνίας ή με τη σύζευξη της οικονο-

μικής ανάπτυξης με την κοινωνική αποτελεσματικότητα;

Ποια είναι η θέση της ελληνικής οικονομίας στον ευρωπαϊκό καταμερισμό εργασίας; Θα προσδιοριστεί με όρους «διεθνούς τραπεζικού και διαμετακομιστικού εμπορικού κέντρου» ή με όρους ανάπτυξης, διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας, απασχόλησης και πραγματικής σύγκλισης;

Το συνδικαλιστικό κίνημα διαφωνεί με την άποψη λιγότερο κοινωνικό κράτος-περισσότερα κέρδη και προβάλλει την απαίτηση για περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη-κινητήρια δύναμη της ανάπτυξης, που σημαίνει περισσότερη παραγωγή, περισσότερη ανακατανομή του παραγόμενου προϊόντος, λιγότερα κέρδη.

Επιλέγουμε την πολιτική που λέει, ανάπτυξη για περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη-κινητήρια δύναμη της ανάπτυξης. Το συνδικαλιστικό κίνημα απαντάει θετικά στη σύνθεση «Ανάπτυξη-Καινοτομία-Απασχόληση-Εισόδημα».

Μόνο σ΄αυτή την εναλλακτική πολιτική οι θέσεις και οι διεκδικήσεις του σ.κ. γίνονται ευρύτερα ελκτικές, αφού η απήχηση των διεκδικήσεών του και των αγώνων του θα συγκινεί ολοένα και περισσότερους εργαζόμενους και ο ρόλος του θα αναγνωρίζεται ολοένα και περισσότερο, εμπνέοντας τον κόσμο της εργασίας, συσπειρώνοντας τις δυνάμεις του, ενοποιώντας τη δράση του και διεκδικώντας την ουσιαστική επίλυση των κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των ανέργων, αλλά και της κοινωνίας γενικότερα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Ψήφισμα 33ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ «Αλληλεγγύη για την Κούβα και το λαό της»

Εμείς, οι σύνεδροι του 33ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ, μπροστά στον κίνδυνο να απειλείται η ειρήνη στην περιοχή της Καραϊβικής, αλλά και σε ολόκληρη την Λατινική Αμερική, απαιτούμε από την κυβέρνηση των ΗΠΑ να σεβαστεί την εθνική ακεραιότητα της Κούβας και να καταργηθεί άμεσα το εμπάργκο σε βάρος της.
Δηλώνουμε την κατηγορηματική συμπαράσταση και αλληλεγγύη μας στην Κούβα και το λαό της.

Ψήφισμα 33ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ «Υποστήριξης των εργαζομένων στα Τσιμέντα Χαλκίδος ΗΡΑΚΛΗΣ 3 (LA FARCE)»

Καλούμε τη Διοίκηση της LA FARCE:

1. Να σεβαστεί τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

2. Να σεβαστεί τις Δικαστικές αποφάσεις

3. Την Εργατική Νομοθεσία

4. Να προχωρήσει σε ουσιαστική διαπραγμάτευση με το Σωματείο και τους εργαζομένους στο εργοστάσιο.

Ψήφισμα 33ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ «για τους Συμβασιούχους»

- Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες χωρίς όρους και προϋποθέσεις και ουσιαστική κατάργηση του θεσμού των συμβασιούχων εφεξής.
- Κατάργηση των πολλαπλών εργασιακών σχέσεων στο Δημόσιο και Ευρύτερο Δημόσιο Τομέα και κάλυψη όλων των αναγκών από μόνιμο προσωπικό. Μόνη σχέση εργασίας η μόνιμη εργασία με πλήρη ασφαλιστικά και μισθολογικά δικαιώματα.

- Κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης και των διατάξεων που τις προβλέπουν.
- Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις των ΔΕΚΟ, των τομέων ΥΓΕΙΑΣ-ΠΑΙΔΕΙΑΣ και την απόδοση εργολαβιών σε ιδιώτες.

- Μείωση του εργάσιμου χρόνου με αύξηση των αποδοχών. Ίδιοι μισθοί και επιδόματα για συμβασιούχους και μόνιμους.

- Καμία παρέμβαση στο έργο της δικαιοσύνης, για την ανατροπή δικαστικών αποφάσεων που αφορά τους συμβασιούχους, και υπεργολαβική εκχώρηση των δραστηριοτήτων τους.

Ψήφισμα 33ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ «Υποστήριξης των απολυθέντων λιπασμάτων Δραπετσώνας »

1. Την 1080/2006 από το Β1 πολιτικό τμήμα ομόφωνη απόφαση του Αρείου Πάγου που βγάζει τις απολύσεις άκυρες γιατί δεν έγιναν διαβουλεύσεις και δεν δέχεται το Ανώτερο Δικαστήριο, καμία επικαλούμενη ανώτερη βία που να επέβαλε το κλείσιμο του εργοστασίου.

2. Στηρίζουμε τους αγώνες όλων αυτών των εργαζομένων και θα παλέψουμε έτσι ώστε να υλοποιηθούν και οι αποφάσεις των Δικαστικών Οργάνων.

Ψήφισμα 33ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ «για τις Δικαστικές Διώξεις εργαζομένων στα Εμφιαλωμένα Ποτά»

Το 33ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ απαιτεί:
Να σταματήσουν άμεσα οι συνδικαλιστικές και δικαστικές διώξεις εναντίον των εργαζομένων και συνδικαλιστών ειδικότερα της Ομοσπονδίας Εμφιαλωμένων Ποτών.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ 33ου ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΓΣΕΕ

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της εφορευτικής επιτροπής του 33ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ εκλέγονται κατά συνδυασμό τα εξής μέλη:

1. ΠΑΣΚΕ - Πανελλήνια Αγωνιστική Κίνηση Εργαζομένων

Α. Για το Δ.Σ. εκλέγονται 21 μέλη:

1. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
2. ΑΝΕΣΤΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
3. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
4. ΓΟΥΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
5. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ ΛΙΛΑ
6. ΘΩΜΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
7. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
8. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
9. ΚΑΡΑΝΔΙΝΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ
10. ΚΟΛΛΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
11. ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
12. ΚΟΥΡΟΥΤΟΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
13. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
14. ΜΟΥΤΑΦΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
15. ΠΑΤΕΣΤΟΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
16. ΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
17. ΣΚΟΥΛΑΤΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
18. ΤΑΧΜΑΤΖΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
19. ΤΙΑΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
20. ΤΣΑΡΑΜΠΟΥΛΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
21. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Β. Για την Ελεγκτική Επιτροπή εκλέγονται 7 μέλη:

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
2. ΔΟΛΙΑΝΙΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
3. ΚΑΠΕΛΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
4. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΙΚΟΣ
5. ΛΙΒΕΡΗ ΣΟΦΙΑ
6. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
7. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΝΙΚΟΣ

Γ. Για το Γενικό Συμβούλιο εκλέγονται 12 μέλη:

1. ΑΗΔΙΝΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
2. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
3. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
4. ΚΑΤΑΝΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
5. ΚΟΥΚΛΟΥΜΠΕΡΗΣ ΒΑΪΟΣ
6. ΜΠΕΜΠΕΚΙΔΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
7. ΜΠΡΑΤΑΚΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
8. ΝΗΜΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
9. ΣΙΑΚΑΡΑΣ ΦΩΤΗΣ
10. ΣΠΥΡΟΥΛΙΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
11. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΣΙΝΟΣ
12. ΤΡΥΦΙΑΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Δ. Για την Επιτροπή Κανονισμού του άρθρο 30 του καταστατικού εκλέγονται 3 μέλη:

1. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
2. ΚΑΠΕΛΑΚΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ
3. ΜΠΕΛΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

2. ΔΑΚΕ - Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων

Α. Για το Δ.Σ. εκλέγονται 12 μέλη:

1. ΠΟΥΠΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΑΓΑΔΑΚΟΣ ΦΩΤΗΣ
3. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
4. ΚΟΛΕΒΕΝΤΗΣ ΦΩΤΙΟΣ
5. ΜΠΙΡΜΠΙΛΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
6. ΠΑΛΛΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
7. ΡΑΜΠΙΔΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
8. ΤΑΥΡΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
9. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΑΒΡΑΑΜ (ΜΑΚΗΣ)
10. ΤΣΑΛΙΚΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
11. ΤΣΩΝΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
12. ΧΑΡΙΤΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Β. Για την Ελεγκτική Επιτροπή εκλέγονται 4 μέλη:

1. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΘΕΜΗΣ
2. ΛΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
3. ΜΠΟΥΡΔΟΥΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
4. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ

Γ. Για το Γενικό Συμβούλιο εκλέγονται 7 μέλη:

1. ΓΚΟΥΤΖΙΟΜΗΤΡΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
2. ΚΙΤΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
3. ΚΟΚΚΟΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
4. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
5. ΠΕΡΡΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ
6. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
7. ΧΟΥΝΤΑΛΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Δ. Για την Επιτροπή Κανονισμού του άρθρο 30 του καταστατικού εκλέγονται 2 μέλη:

1. ΜΑΚΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
2. ΠΕΡΤΣΕΜΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

3. Δ.Α.Σ - Δημοκρατική Αγωνιστική Συνεργασία

Α. Για το Δ.Σ. εκλέγονται 9 μέλη:

1. ΜΑΥΡΙΚΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
2. ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ
3. ΖΙΩΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
4. ΚΑΤΣΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
5. ΚΟΥΤΡΑΣ ΘΟΔΩΡΟΣ
6. ΜΥΤΙΛΙΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
7. ΠΕΡΡΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
8. ΣΚΕΠΕΤΑΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
9. ΤΣΑΓΚΑΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

Β. Για την Ελεγκτική Επιτροπή εκλέγονται 3 μέλη:

1. ΒΑΡΕΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
2. ΖΑΜΠΕΤΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ
3. ΤΡΕΜΠΕΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Γ. Για το Γενικό Συμβούλιο εκλέγονται 5 μέλη:

1. ΓΩΝΙΑΝΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
2. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
3. ΣΚΙΑΔΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
4. ΣΤΑΜΕΛΟΣ ΗΛΙΑΣ
5. ΤΣΙΜΠΟΓΛΟΥ ΗΛΙΑΣ

Δ. Για την Επιτροπή Κανονισμού του άρθρο 30 του καταστατικού εκλέγονται 2 μέλη:

1. ΚΑΤΣΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
2. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

4. Α.Π - ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Α. Για το Δ.Σ. εκλέγονται 3 μέλη:

1. ΚΑΛΥΒΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
2. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΘΑΝΟΣ)
3. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

Β. Για την Ελεγκτική Επιτροπή εκλέγεται 1 μέλος:

1. ΠΑΠΑΔΕΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Γ. Για το Γενικό Συμβούλιο εκλέγεται 1 μέλος:

1. ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΜΑΚΗΣ)

Δ. Για την Επιτροπή Κανονισμού του άρθρο 30 του καταστατικού

Δεν εκλέγεται κανείς.

Δραστηριότητες ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

26 Φεβρουαρίου 2007.

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ σε συνεργασία με το Νομαρχιακό Παράρτημα της ΑΔΕΔΥ του Ν. Φλώρινας διοργάνωσε ημερίδα με θέμα: «*Οι προοπτικές της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση*». Την εισήγηση παρουσίασε ο επιστημονικός σύμβουλος του ΙΝΕ, Γ. Ρωμανιάς, ενώ στο άνοιγμα των εργασιών της ημερίδας απηύθυνε χαιρετισμό ο Αναπληρωτής Πρόεδρος του ΙΝΕ, Τάσος Αποστολόπουλος.

1 Μαρτίου 2007.

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ σε συνεργασία με το Σύλλογο Δασκάλων και Καθηγητών του Νομού Κορινθίας διοργάνωσε ημερίδα με θέμα: «*Οι προοπτικές της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση*» και κεντρικό ομιλητή τον επιστημονικό σύμβουλο του ΙΝΕ, Γ. Ρωμανιά.

8 Μαρτίου 2007.

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ σε συνεργασία με το Σύλλογο Δασκάλων του Νομού Βοιωτίας διοργάνωσε ημερίδα στη Θήβα με θέμα: «*Οι προοπτικές της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση*» και κεντρικό ομιλητή τον επιστημονικό σύμβουλο του ΙΝΕ, Γ. Ρωμανιά.

20 Μαρτίου 2007.

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ σε συνεργασία με το Νομαρχιακό Παράρτημα ΑΔΕΔΥ του Ν. Πιερίας διοργάνωσε ημερίδα στην Αικατερίνη με θέμα: «*Οι προοπτικές της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση*» και κεντρικό ομιλητή τον επιστημονικό σύμβουλο του ΙΝΕ, Γ. Ρωμανιά. Χαιρετισμό απηύθυνε ο Αναπληρωτής Πρόεδρος του ΙΝΕ, Τάσος Αποστολόπουλος.

21 Μαρτίου 2007.

Το ΙΝΕ και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πετρ/δων και Χημικής Βιομηχανίας, διοργάνωσαν ημερίδα με θέμα: «*Οι προοπτικές της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση*» και κεντρικό ομιλητή τον επιστημονικό σύμβουλο του ΙΝΕ, Γ. Ρωμανιά.

21 Μαρτίου 2007.

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε (Α. Σταμάτη) σε ημερίδα που διοργάνωσε η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και του Πολίτη με θέμα: «Διακρίσεις κατά των γυναικών στην εργασία: Από τη θεωρία των δικαιωμάτων στην πράξη των διακρίσεων». Η εκπρόσωπος του ΙΝΕ παρουσίασε εισήγηση με θέμα: "*Οι διακρίσεις κατά των εργαζομένων γυναικών στην πράξη*".

25 -27 Μαρτίου 2007.

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (*Χρ. Τριανταφύλλου*) συμμετείχε σε συνάντηση ομάδας εργασίας, που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Συνδικαλιστικό Ινστιτούτο (ETUI–REHS) στο Vilnius της Λιθουανίας, με θέμα «*Εκπαιδευτές σε ευρωπαϊκό επίπεδο*». Οι εργασίες επικεντρώθηκαν στον σχεδιασμό παιδαγωγικής στρατηγικής, στην ποιότητα και αξιολόγηση επιμορφωτικών δραστηριοτήτων με ευρωπαϊκή και πολυπολιτισμική διάσταση για τους εκπαιδευτές των οργανώσεων μελών της ΣΕΣ που καλούνται να διοργανώσουν διεθνείς δραστηριότητες συνδικαλιστικής επιμόρφωσης.